

19. Curaj pentru un descurajat

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

19. Curaj pentru un descurajat

Cum îl întărește Isus pe un slujitor devotat

Luca 7.18-35; Matei 11.2-6.

„Și, chemând la sine pe doi dintre ucenicii săi, Ioan i-a trimis la Isus, spunând: «Tu ești Cel care vine, sau să așteptăm pe altul?»» (Luca 7.19)

Asistența spirituală este strădania de a aduce sufletul omenesc într-o relație corectă cu Dumnezeu și de a-l desface de toate celelalte legături – chiar și de descurajare și de îndoială!

Hans-Martin a stat timp de decenii din viața sa în slujba pentru adunare, n-a evitat nici un efort ca să se investească în oameni. Neobosit fusese pe drum ca evanghelist într-o lucrare misionară. El a propovăduit iar și iar oamenilor vestea bună despre Isus, Domnul și Mântuitorul său, în corturi, în săli, la mari evanghelizări și în discuții personale. Acum îmbătrânise, puterile trupești cedaseră și în ultimii ani era imobilizat la pat. Ai fi putut crede că poate să privească în urmă la o viață împlinită, binecuvântată. Dar cine îl vizita nu-l găsea pe slujitorul lui Dumnezeu, așa de marcat cândva de focul Evangheliei, ci un om descurajat, chinuit de remușcări. Se întreba mereu dacă într-adevăr a fost satisfăcător în misiunea pe care o primise de la Domnul; dacă n-ar fi trebuit să se jertfească mult mai mult. Ar putea Domnul său să fie mulțumit cu el? De ce s-au convertit așa de puțini la predicile sale? Nu predicase suficient de insistent? Fusese prea puțin în dependență de Domnul său? N-ar fi trebuit să se roage mai mult și să pregătească mai bine predicile? Cât de multe lucruri dorește să le poată schimba! Dar se știa la capătul drumului. Putea el să pășească astfel înaintea Domnului său? Va putea El să-i spună: „Bine, rob credincios!”? Îl chinuiau îndoielile. Ah, dacă ar mai putea măcar câțiva ani să slujească Domnului său mai intensiv!...

Schimbare de scenă: aproape cu două mii de ani în urmă. Vizităm Tiberiada, cetatea întemeiată de împăratul Irod, pe malul de vest al lacului Ghenezaret. În temnița palatului împărătesc este ținut prizonier de câțiva vreme un predicator ambulant, de aproximativ 33 de ani, și își așteaptă procesul. Greșeala sa: a stigmatizat public viața imorală a monarhului. Mersese prea departe cu aceasta? Ar fi trebuit să-și limiteze predicile de pocăință numai la populația simplă? Dar nu fusese misiunea sa să pregătească tot poporul Israel pentru Mesia, care urma să vină, și pentru Împărăția Sa? Un înger vestise deja înainte de nașterea sa, tatălui său, preotul Zaharia, nașterea și misiunea sa. Părinții săi s-au ocupat foarte intensiv cu vechile promisiuni, iar pe el, fiul lor, l-au pregătit pentru misiunea vieții sale. El fusese deja de copil conștient de responsabilitatea sa înaintea lui Dumnezeu, se pregătise în singurătatea pustiei pentru slujba sa. El trebuia să fie premergătorul Domnului păcii, promis de veacuri, care urma să vină, și să cheme poporul Israel la pocăință, ca oamenii să fie pregătiți lăuntric când va veni Mesia. El studiase din tinerețe vechile scrieri, citise ce profetise deja Isaia despre el (Isaia 40) și a fost conștient de marea sa misiune în istoria mântuirii. Predicile sale au fost predicate cu mare putere și împuternicire. Cete de oameni veneau de aproape și de departe și se lăsau botezați de el în Iordan. Cu aceasta mărturiseau că voiau să-L aștepte în pocăință lăuntrică pe Unsul lui Dumnezeu, care le va ierta păcatele.

Apoi trăise ziua semnificativă când acest Răscumpărător vestit de el a stat în fața sa și voia să se lase botezat de el. Niciodată nu va uita această zi, când a putut să-L facă cunoscut poporului adunat pe Isus, prin descoperirea Duhului Sfânt.

19. Curaj pentru un descurajat

„Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel care ridică păcatul lumii! Acesta este Cel despre care spuneam eu: «După mine vine un Om care este înaintea mea, pentru că era înainte de mine. Și eu nu-L știam, dar ca El să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu, botezând cu apă»” (Ioan 1.30-31).

Cât de fericit a fost că a putut să mărturisească:

„Am văzut Duhul coborând, din cer, ca un porumbel și a rămas peste El. Și eu nu-L știam; dar Cel care m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a spus: «Cel peste care vei vedea Duhul coborând și rămânând peste El, Acesta este Cel care botează cu Duhul Sfânt.» Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu”. (Ioan 1.32-34).

Și Ioan a așteptat apoi ca Acest promis în vechile scrieri, să apuce vechea domnie împărătească a lui Israel, să schimbe situația politică, iar el, Ioan, ca premergător dumnezeiesc al Împăratului, să ajungă în cinste. Așa că a înfierat curajos păcatele poporului și ale domnitorilor, ca să-i facă să-și vină în fire, ca să se supună lui Mesia.

Dar totul a fost altfel. Acum stă deja de săptămâni în temnița din Tiberiada și nu se întâmplă nimic. Irod Antipa a pus să fie închis, pentru că a făcut publică relația acestuia cu soția fratelui său, Irod Filip (Marcu 6.17-20). Să fie misiunea sa încheiată deja după un timp așa de scurt? Să se termine viața sa la începutul anilor treizeci? Nu va avea partea a în domnia lui Mesia, pe care Îl vestise și pe care a avut voie să-L boteze (Matei 3.13)?

Vin îndoieli. Îndoieli cu privire la misiunea sa, îndoieli cu privire la chemarea sa, îndoieli cu privire la mărturia sa despre Fiul lui Dumnezeu. Să se fi înșelat? Ce aude despre acest Isus sunt, într-adevăr, minuni incredibile (Matei 11.2; Luca 7.18), dar unde rămâne dezvoltarea politică? Așa încât cheamă pe doi dintre ucenicii săi și îi trimite cu întrebarea chinuitoare la Isus:

„Tu ești Cel care vine, sau să așteptăm pe altul?” (Luca 7.19-20).

Cum procedează Domnul Isus, cum ajunge El la inimă?

Cum îl întâmpină Domnul pe acest slujitor devotat, care și-a pus viața în joc pentru El? Cum îi face curaj și cum îi întărește inima? Relatarea biblică notează în locul acesta:

„În ceasul acela El i-a vindecat pe mulți de boli și de răni și de duhuri rele, și multor orbi le-a dăruit vederea.” (Luca 7.21).

Cu această relatare de martori oculari, Domnul nostru îi trimite înapoi pe soli, la Ioan care se îndoia:

„Și Isus, răspunzând, le-a spus: «Mergeți și spuneți-i lui Ioan ce ați văzut și ați auzit: că orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați, surzii aud, morții înviază, săracilor li se vestește Evanghelia»” (Luca 7.22; Matei 11.4-5).

El îi amintește cu această descriere a celor întâmplăte, Botezătorului întemnițat, care-și cunoștea Biblia, care studiase exact prezicerile din prorocul Isaia despre Mesia și care putea să spună despre sine că este „glas al unuia care strigă în pustiu”, care va „netezi calea

19. Curaj pentru un descurajat

Domnului” (Isaia 40.3; Matei 3.3; Marcu 1.3; Luca 3.4; Ioan 1.23), de declarațiile vechi-testamentare care stau în același context cu indiciile pentru Cel care va veni:

„Întăriți mâinile slăbite și îndreptați genunchii care se clatină! Spuneți celor slabi de inimă: «Fiți tari, nu vă temeți! Iată Dumnezeuul vostru! Vine răzbunarea, răsplătirea lui Dumnezeu! El va veni și va salva. Și atunci ochii orbilor se vor deschide și urechile surzilor se vor destupa. Atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba mutului va cânta» (Isaia 35.3-6). - «Și, în ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cărții și ochii orbilor vor vedea din întunecime și din întuneric»” (Isaia 29.18).

Domnul nostru îi dă să înțeleagă devotatului și descurajatului Său slujitor și vestitor, ca și când ar fi un mesaj codat: Ioane, amintește-ți de misiunea ta! Tu cunoști prezicerile și ele se realizează în timpul acesta. Trimișii tăi pot să confirme lucrul acesta. Eu sunt Cel care trebuie să vină; nu trebuie să aștepti pe altul. Chiar dacă ai sperat că drumul tău va fi altfel, Eu voi ajunge la țintă și voi împlini totul! –

Cum rezolvă El „cazul” lui Ioan Botezătorul?

Și apoi, Domnul nostru adaugă ca mesaj pentru Ioan:

„Și fericit este oricine nu se va poticni de Mine” (Luca 7.23; Matei 11.6).

Cu alte cuvinte: Ioane, nu te descuraja, chiar dacă ți-ai imaginat altfel viața ta. Ai încredere în cuvântul făgăduinței! Tu mi-ai pregătit calea, tu ai netezit drumul. Nu te necăji! Spune „da” căii pe care te conduce Tatăl Meu.

Domnul nostru știa ce va mai veni peste Ioan. El știa că Irod Antipa va pune să fie decapitat dintr-o toană. Domnul Isus n-a lăsat neatins acest drum al slujitorului Său: El îl cinstește pe Botezătorul în fața mulțimii, ca pe cel mai mare profet:

„Dar ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, și mai mult decât un profet; pentru că acesta este cel despre care este scris: «Iată, Eu trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta». Adevărat vă spun că, între cei născuți din femei, nu s-a ridicat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul; dar cine este mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el” (Matei 11.9-11).

Și El S-a dus în singurătate când a auzit despre moartea prietenului Său.

„Și, auzind că Ioan a fost închis, a plecat în Galileea” (Matei 4.12).

Ce pot să învăț de aici pentru asistența spirituală

1. Câte un slujitor devotat al Domnului nostru este cuprins pe nesimțite, temporar, de îndoieli cu privire la slujba sa (înainte de toate la sfârșitul vieții sale). El își va da seama că cu tot devotamentul și cu toată angajarea pentru Domnul, osteneala sa a fost numai părți din lucrare și multe lucruri ar fi putut să le facă mai bine.
2. Fă-i curaj acestui slujitor al lui Dumnezeu, pe care-l chinuiesc îndoielile cu privire la misiunea sa. Arată-i marele plan al lui Dumnezeu, care Își va atinge ținta. Toată

19. Curaj pentru un descurajat

munca noastră, cu tot zelul nostru, este numai harul Domnului nostru. Este un privilegiu să putem să-I slujim.

3. Lasă Cuvântul lui Dumnezeu să vorbească la o asemenea motivare. Îndoielile sunt normale. Când observăm că slujba noastră nu este desăvârșită, activitatea lui Dumnezeu este cu atât mai mare.
4. Poți să știi că Domnul Isus cunoaște slujba ta, pe care o faci din inimă pentru El, o cunoaște și o consideră valoroasă. Dumnezeu este onorat prin slujba noastră.
5. Putem să știm că Domnul nostru Își va atinge ținta. Aceasta ne poate face încrezători și să privim veseli înainte.

Notează: **Domnul nostru va răsplăti cândva slujba ta. „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!”** (Matei 25.21; 1 Corinteni 3.14).

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg, Anul 2011, pag. 169-175.

Titlul original: *Mut für einen Verzagten*

Internet: www.wachsen-im-glauben.de